

Csobánkai futóverseny.

Elhatároztam, hogy az új évet terepfutással kezdem. A Futapest Klub szervezésében a csobánkai verseny volt a legközelebb, ezt választottam, a 12 km-es távot. Farkasordító hideggel riogatott a média, a valóságban a mínusz 9-10 fok közötti hőmérséklet egyáltalán nem volt elviselhetetlen.

Előregisztráció után a nevezés gyorsan lezajlott, kimentem a rajtba melegíteni és bejárni a pálya elejét. A rendezők épp akkor szórták fel homokkal a rajt utáni 100 métert, ahol az autók jegesre préselték a havat, később pedig már jól futható havas terep volt. A hóborította erdő nagyon szép látvány volt, a Hosszú-hegy tetejéről nyíló kilátás szintén. Félúton, a 6. és 7. km jelzések között (a pontosan kihelyezett km jelzések sokat segítettek az erőbeosztásban) meleg teával, banánnal, szőlőcukorral vártak a rendezők, itt tartottam egy perc pihenőt. Láttam egy kétkerekű kiskocsit, mint kiderült, azzal húzták ki a 25 liter teát az erdőbe. Az eredményhirdetés a művelődési ház színháztermében volt, versenytávonként 8-10 korcsoportban, sok mosolygós arcot láttam a dobogón. Én nem voltam esélyes a dobogóra, nem jól választottam meg a korcsoportomat, öregebbnek vagy fiatalabbnak kéne lennem, de a legvégén osztogatott parajdi sópárnából nekem is sikerült szereznem egyet.

Összességében jó hangulatú, jól szervezett verseny volt, számomra külön öröm volt, hogy nem bömbölt egész nap a hangszóró.

K.L.